

uz sudjelovanje: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, ranije Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Izreka

1. Članci 34. i 36. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji pristup paralelnom uvozu veterinarsko-medicinskih proizvoda na veliko pridržava nositeljima odobrenja predviđenog u članku 65. Direktive 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 596/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009., i koji, slijedom toga, isključuje pristup takvom uvozu uzgajivačima koji žele uvesti veterinarsko-medicinske proizvode za potrebe vlastitih gospodarstava.
2. Članci 34. i 36. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji uzgajivačima koji paralelno uvoze veterinarsko-medicinske proizvode za potrebe vlastitih gospodarstava određuje obvezu poslovnog nastana na državnom području određene države članice i ispunjavanja svih obveza farmakovigilancije predviđenih člancima 72. do 79. Direktive 2001/82 kako je izmijenjena Uredbom br. 596/2009.

⁽¹⁾ SL C 171, 26. 5. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Liège – Belgija) – Sabrina Wathelet protiv Garage Bietheres & Fils SPRL

(Predmet C-149/15) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/44/EZ — Prodaja robe široke potrošnje i jamstva za takvu robu — Područje primjene — Pojam „trgovac” — Posrednik — Iznimne okolnosti*)

(2017/C 006/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sabrina Wathelet

Tuženik: Garage Bietheres & Fils SPRL

Izreka

Pojam „trgovac” u smislu članka 1. stavka 2. točke (c) Direktive 1999/44 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu treba tumačiti na način da obuhvaća i poslovnog subjekta koji nastupajući kao posrednik za račun pojedinca nije uredno obavijestio potrošača-kupca o tome da je pojedinac vlasnik stvari koja se prodaje, što sud koji je uputio zahtjev treba provjeriti, vodeći računa o svim okolnostima konkretnog slučaja. Navedeno tumačenje ne ovisi o tome prima li posrednik naknadu za sudjelovanje u poslu ili ne.

⁽¹⁾ SL C 213, 29. 6. 2015.